

har set, at Berøvelsen af Kofarden har truffet de Vedkommende saa haardt, at de have gjort alt Møiligt for at gjenvinde den. Men det var under andre Forhold, da der var en længere Tjenestetid; med den kortere Tjenestetid, som vi nu have, bliver det for Mange umuligt at gjenvinde den. Jeg har, idet jeg finder, at man ikke skal tage Nationalkofarden fra en Mand den ene Dag for efter kort Tid at sætte den paa ham igjen, holdt paa, at den korteste Tid, der, skulde hengaa, inden han kunde erhverve den igjen, skulde være 6 Maaneder; denne Frist har man i det andet Thing forandret til 3 Maaneder, men jeg paastår desuagtet, at det meget ofte vil være umuligt for Manden at erhverve sin Kofarde igjen. Han bliver maasse dømt i Slutningen af sin Tjenestetid, og bliver saa kun indkaldt næste Aar til Leirøvelse. De ærede Medlemmer vide, at der er flere Afdelinger, der ikke indkalde igjen efter den første Tjenestetid, og med den stærke Tilgang af Rekruter og den stærke Overførelse fra Liniebataillonerne til Reservebataillonerne kan en Aargang være fuldkommen tilstrækkelig til at levere den Styrke, som indkaldes til vedkommende Reservebataillon. Som Følge deraf kan det ske, at Manden ikke faar de tre Maaneders Tjeneste, og at han saaledes ikke bliver i Stand til at gjenhverve Kofarden. Jeg paastår derhos, at lægger man Vægt paa Besiddelsen af Kofarden, saa følger Skammen ved at være den berøvet Manden til hans Hjem, det vil ved mange Leiligheder kunne blive ham hebreidet, at han har mistet Kofarden, og han vil kunne komme til at staa som en Mindremand mellem sine Eigestillede, uagtet han kan være lige saa god som de, men blot har manglet Leilighed til at kunne faae Kofarden tilbage. Det ærede Medlem mente, at man kunde opstille et Slags Mægtingsforslag, hvorved man kunde imødekomme saavel de Anskuelse, som man antager gjøre sig gjældende her i Thinget, som de Fordringer, der blive stillede fra Ministerens Side, nemlig ved at forbinde staaende Arrest og Hjemfaldelse til legemlig Tugt med Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Dette er Noget, jeg paa det Bestemteste maa modsætte mig. Naar man vil knytte

Udgangen til at kunne idømmes staaende Arrest i det Mindste til en vis Tid og ligeledes Anvendelse af legemlig Tugt ombord i Skibene til, at de Vedkommende skulle nedsættes i de Meniges 2den Klasse, vil man berøve Krigsmagten et virksomt Straffemiddel. Det er med den korte Tjenestetid, vi have hos os, af væsentlig Bigtighed, at man ikke skal være nødsaget til hvert Dieblif at sætte Folk, som enten mangle Flid eller Lyst, eller som ikke ville bøie sig for Disciplinens Fordringer, gjentagne Gange i Arrest eller straffe dem med Fængsel paa Vand og Brød. Her er det meget hensigtsmæssigere at anvende den staaende Arrest, som er kortvarig, og som efter min Mening uden i fjerneste Maade at være skadelig for den Paagjældendes Helbred, vil virke affrækkende, og af samme Natur er Bøtestrafen ombord i Skibene. Et æret Medlem fra Ringkjøbing (Madsen) udtalte sig overordentlig skarpt imod denne Straf og sagde, at det var en Straf, som han aldrig kunde give sin Stemme, idet han fandt den oprørende, da Paagjældende, som var henfat i Bøien, kunde blive forhaanet af sine Kammerater, ja, at man kunde spytte ham i Hovedet — det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Hvor der er god Orden i Skibet, kan Saadant ikke finde Sted; det ærede Medlem veed jo, at den Paagjældende er i Bøien sat under Tilsyn. Men det er jo netop Meningen at have en Straf, som skal være virksom. Man kan virkelig ikke opretholde Disciplinen, naar man borttager alle de Straffe, som ere virksomme, og i Stedet derfor sætter andre, som de Vedkommende ikke bryde sig om. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad) havde flere og meget væsentlige Indvendinger imod Lovforslaget, som det foreligger, og flere af disse Indvendinger vare hentede fra Sagen, betragtet fra et temmelig rent juridisk Standpunkt. Det ærede Medlem paapegede flere Afvigelser fra den borgerlige Straffelov og mente om nogle af dem, at de vare ligefrem umotiverede. Det ærede Medlem beklagede, at Bødestrafen var, i det Mindste tildels, udeladt af Lovforslaget, og navnlig at den ikke kunde bringes til Anvendelse for rent militære Forseelser. Lovfor-